Lobetal logbog.

Lobetal er en lille Tysk by der ligger ca. 50 min. kørsel nord fra Berlin.

Byen ligger lidt øde, og eneste mulighed for dagligvare indkøb foregår i hverdage i tidsrummet 8-14, og tirsdag til 17, i byens eneste butik som er et minimarket som kun lige har det mest nødvendige. Så rummer byen også en kirke, og en cafe hvor man kan købe sig lidt at spise frem til efter frokosttid, og dette er også i weekenden.

Med 24 min. med bus fra Lobetal kan man komme til byen Bernau bei Berlin. Her er bla. et indkøbscenter få minutters gang fra stationen, så her er rig mulighed for at gøre forskellige indkøb. Her forgår den vider transport med det offentlige til Berlin også fra. Så når man ved det, er det bare et spørgsmål om at tilpasse sig.

Jeg ankom til Lobetal søndag formiddag, efter en længer bustur fra København, og her blev jeg møde at den tyske kontaktperson som hjælper med at indlogeret mig i min bolig, og vist tilrette her.

Den tyske kontakt tog alt den tid der var behøv for, både til indlogering, visning af nærområde, besvarelse af spørgsmål.

Den første uge af min praktik bød på en masse nye indtryk

Mandag blev jeg fuldt af min tyske kontakt, og som det første skulle jeg til undersøgelse hos firmalægen som var en ældre herre.

Her blev der set på de papirer jeg skulle medbringe, som vaccinationskort, lægeerklæringer, og spørgeskema.

Lægen kunne tilsyneladende meget lidt engelsk, så samtaler blev en combi af engelsk og tysk.

Ved selv undersøgelsen brugt lægen også guidning eller spejling.

Efter besøg hos lægen gik turen vider til lederen af mit praktiksted, som vidste sig af være et dagcenter for mennesker med intellektuelle handicaps, flere handicaps, og epilepsi. På vejen spørger jeg om der bruges uniformer på stedet, og til det svare den tyske kontakt at det bruges ikke der. Hun oplyser at generelt i Tyskland bruger man ikke uniformer steder det kan undgås, det skylles Tyskland historie med bla. 2.verdens.

Her tænker jeg straks livshistorie, og hvor vigtigt det er at have kendskab til den hos de mennesker vis pleje og tarv man varetager.

Mødet med min leder gik godt, fik en masse informationer, noget læsestof på både tysk og engelsk. Samt en rundvisning på mit praktiksted der var lukke da personalet var til møde. Her var mulighed for forskellige aktiviteter som arbejde

med ler, træ, gymnastik, og så har stedet et afslapningsrum kaldet Snoezelen som kan anvendes.

Et af tingen men arbejder ud fra er ”2-milieu-principle”, hvilket går ud på at der er 2 områder, 1 hvor man arbejder, og 2 hvor man har fri eller fritid. Dette for at den enkelte får en følelse af normal dags-og livsrytme. Samt følelsen af at kunne bidrage ud fra de vilkår man har, afhængig af en fysiske og psykiske tilstand.

Praktikstedet har morgen og eftermiddags hold, og der køres en fast rytme.

Morgenholdet køre til kl. 10.00, så er der en ekstra morgenmad eller snack, derefter mulighed for aktiviteter frem til middag, hvor nogen bliver og spiser frokost, og andre spiser hjemme. Der kommer klienter både fra nærområde, og som bliver kørt til og fra.

Eftermiddagsholdet køre fra kl. 13.00 til omkring ca. 14.30.

Da jeg færdig med min introduktion fik jeg fri, og det gjorde at jeg havde god tid til både at besøge det lokale minimarkedet, samt bagefter at tage bussen ind til Bernau for at se det indkøbscenter der var der.

Indkøbscenteret i Bernau minder meget om vores i Danmark, med restauranter, cafeer, og diverse butikker.

Tirsdag som var første dag med personale og klienter var meget interessant.

Her erfarede jeg at man synger en sang inden den ekstra morgenmad, lidt ale vi er glade for at sidde her samme, man kan sige en velbekomme sang, hvor en eller to af de ansatte spiller til, samt bordbøn hvor man holder sidemanden i hånden. Efter morgenmaden uddeles der nogle instrumenter fx små trommer, tamburin osv., så der mulighed for nogle af klienter at være med i de sange der spilles efter morgenmaden. Herefter forsættes 2 del af morgen holdes aktivitet, som ikke omtales som aktivitet men arbejde.

Dette praktiseres mandag til torsdag, og fredag er det erstattet af en form for gudstjeneste inden morgenmaden, som en af de ansatte selv står for. Hvor der er et lille bord klienter og ansatte danner en cirkel om, på bordet står kristne symboler, og 2 små fade med lys som klinter får lov at tænde. Så synges der, bedes bøn, fortælles noget fra biblen.

Når de ansatte har pause, bliver der sagt bordbøn inden man starter med at spise.

Når eftermiddagsholdet kommer startes der også med sang ingen dagens arbejde, eller med mindre at dagens arbejde starter udendørs som fx gåtur.

Som det første får jeg at vide jeg kun skal assistere klienterne når det var nødvendigt, og det spænder i fin tråd med Dorothea Orems sygeplejesystemer med at være delvis kompenserende.

Jeg var med og arbejde med ler sammen med en klient der havde meget lidt bevægelighed i sine hænder. Så jeg skulle bruge min den ene hånd til at rulle ler kugler i klientens hånd. Dette giver mulighed for at vedligeholde de funktioner klienten har, sansestimulation i hånden, øjnene, øre, social sammen være.

Om eftermiddagen var jeg med en klient der bla. var dement, hvor vi sad og sleb på et færdigt fuglehus. Her bliver klienten ligeledes simuleret.

Onsdag under morgen sang efter morgenmaden, reager en ansat hurtigt, og følger en klinten hen og sidde i en form for hænge/gyngestol, mens klienten er urolig og hopper lidt. Men falder derefter til ro i stolen.

Jeg er ikke i tvivl om at her anvendes Ida Orlandos sygeplejeproces meget til at fange ændringer hos klienterne, for at kunne nedtrappe eller forbygge ikke hensigtsmæssig adfærd.

Men hvad var det den ansatte så eller som fik hende til at havde fokus på klienten inden den urolige adfærd vidste sig?

Der er i hvert fald noget der jeg skal vide noget mere om.

Torsdag var jeg med en af de ansatte som også er uddannet musikterapeut, med inde i Snoezelen og se instrumenter hun selv havde bygget til terapien, og fik en masse god information om musikterapi. Om eftermiddagen fik jeg lov til under opsyn, at anvende et af musik instrumenterne til en klient med bla. demens.

Det var helt fascinerende at se virkningen det havde på de klienter der fik musikterapi. Musikken var med til at skabe en ro og afslappethed hos en klient, og hos min klient lå instrumentet i skødet, og her kunne jeg også den indvirkning det havde. Klienten var opmærksom, og ville gerne være med. Min klient udtrykte lidt utilfredshed/tristhed da instrumentet blev fjernet da terapien sluttede, den ansatte sagde at det ikke var ualmindeligt reaktion fra klienterne.

Ud over den gavnlige virkning musikken har set fra musikterapeutens synsvinkel, tænker jeg også, at det en god måde at stimulere forskellige klienter på. Musikterapi er jeg sikke på kan være rigtig godt hvis det anvendes rigtig, men der er andre måde at anvende musik på, det kan være at høre cdér, radio, og ting som erindring dans. Hvor brugerne her også få noget ud af det.

Fredag var jeg med i køkkenet og bage kage sammen med en klient, under vejligning af den ene af mine vejleder.

Klienten var multihandicappet, havde fine sproglige evner.

Vejleder forklarede mig hvad vi skulle step by step. Klienten og jeg lavede kage, og der blev lidt småsnakken på tysk, og der hvor mit Tyske ikke slog til brugte jeg nonverbal kommunikation, hvilke virkede til at bringe smil frem hos klienten.

Fredag var der gudstjeneste, og herefter bliv der giver forskellige informationer, og at der var bagt kage til holdet. Da der blev spurgt hvem der havde bagt kage, rakte klienten hånden i været, og sagde ”Det har jeg” med et smil på læben.

2-milieu-principle som her anvendes, og hele tankegange bag det at give mulighed for at klienterne at bidrage med det hver enkelte kan, har jeg kunne se hvilken glæde og livskvalitet det betyder for klienterne.

Ud over de positive aspekter det giver klienterne som fx sansestimulering, vedligeholdes af eksistere fysiske funktioner, er det min oplevelse at hos nogen giver det også en følelse af at være noget. Det går ind og gør noget godt for deres identitet, det ikke ”kun” at være den handikappet, men det at klienten er i stand til at kunne gøre noget for andre altså fællesskabet.

Begrebet arbejde bruges om forskellige aktiviteter som at være med i køkkenet, hvor klienten tager forklæde og kokkehue på, og glad siger ”jeg er en kok”.

Hele tilgangen støtter op om den enkelte klient, deres identitet, livskvalitet.

I weekenden var det blevet tid til at se lidt, og lørdag stod på en tur til Naturhistorisk museum som bestemt kan anbefaledes.

Her er noget for en hver, lige fra mineraler,

noget om planeter, og udstoppet dyr,

og så min favorit dinosauren.

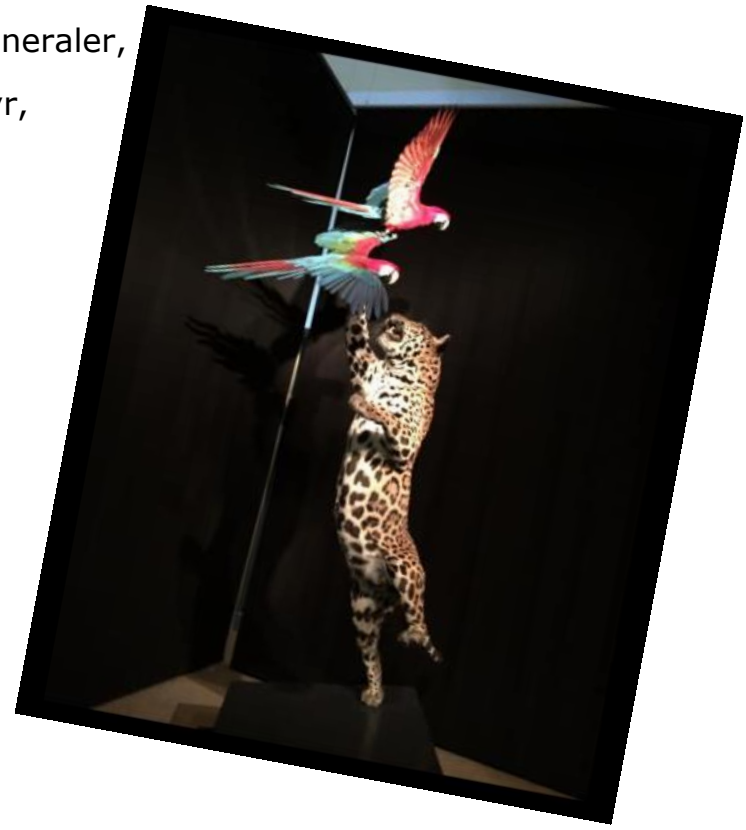

Hos dinosaurerne var der kommet et nyt medlem til, T-Rexen Tristan Otto som er udlånt af en privat dansk ejer. Han var da også imponerende.

Efter Naturhistorisk museum gik turen tilbage til Bernau, for at se nærmer på deres indkøbscenter.

Søndag havde jeg valg at tage til en gudstjeneste i den lokale kirke, som er en lille kirke. Den har ikke plads til sine kirkeklokker inde i kirken, så de er placeret ved indgangen til kirken i noget åbent hus, så der er frit udsyn til dem. Det indvendige af kirken er af nyere dato, med fx højtaler placeret i hver side.

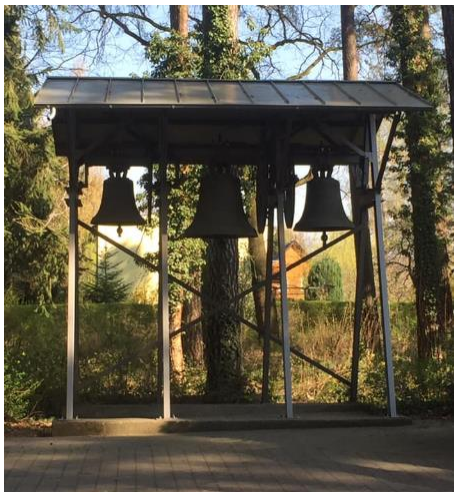

Jeg kunne under gudstjenesten her se, at der var forskel i forhold til hvordan en dansk gudstjeneste foregår, sådan som jeg kender den.

Præsten var ikke hele tiden den der var på, men kirketjeneren, og en mere var. De kunne være på når der var noget oplysning i forhold til hvad der rørte sig i lokalområde, og så var der noget omkring noget indsamling.

Noget sang og bøn foregik i sammenspil mellem præsten, og menigheden.

Præsten kunne sige noget fra en sang eller bøn, og så sagde menigheden det næste.

Synes det har været en meget lærerig og spændene første uge her i Lobetal.